

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3332/2018. (X. 26.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.Szk.23.273/2017. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.Szk.23.273/2017. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy az Abtv. 43. § (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel, állapítsa meg a támadott végzés által felülvizsgált, a Budapesti Rendőr-főkapitányság XIII. Kerületi Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság (a továbbiakban: Szabs. Hatóság) 01813/1038-10/2017. számú határozata alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.
- [2] Az indítványozó 2017. március 16-án bejelentést tett a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) funkcionális e-mail címére a Budapest Pride elnevezésű rendezvény megtartásáról, amelynek időpontját 2017. július 8. napjában jelölte meg. Az első egyeztetésre 2017. március 24-én került sor, amelyről jegyzőkönyv készült. Az indítványozó a rendezvényt a terület lezárása és kordonok alkalmazása nélkül kívánta megrendezni. A BRFK tájékoztatta az indítványozót arról, hogy a rendezvényt területlezárással és kordonok telepítésével kívánja biztosítani, amelyet az indítványozó tudomásul vett, de jelezte, hogy azzal nem ért egyet.
- [3] 2017. július 8-án 10 óra körül az indítványozó észlelte a rendezvény helyszínén, hogy a rendőrség kordonokat állított fel, amelynek következtében bejelentette a „Tiltakozás a Budapest Pride felvonulás hermetikus lezárása ellen” elnevezésű rendezvényt, amelyet gyors reakálásúnak tekintett. A békés vonulásra az aznap bejelentett útvonalon került sor, amelynek rendőri biztosítása során jelentős incidens nem történt.
- [4] A Szabs. Hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont személy megsértette a 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 189. § (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, a gyülekezési joggal visszaélés szabálysértést, amely miatt 50 000 Ft pénzbírsággal sújtotta. A felülvizsgálati eljárás során a Pesti Központi Kerületi Bíróság a Szabs. Hatóság 01813/1038-10/2017. számú határozatát akként változtatta meg, hogy a kiszabott pénzbírságot mellőzte és az eljárás alá vont személyt figyelmeztetésben részesítette. A bíróság szerint az eljárás alá vont személy által bejelentett demonstráció nem minősül gyors reakálásúnak, hisz jelen esetben az eljárás alá vont személy – a rendezvény tervezett időpontját megelőző 3 nappal – tudatában volt annak, hogy a BRFK területlezárással és kordonok állításával kívánja a rendezvényt biztosítani.
- [5] A bíróság megállapította, hogy a szabálysértési hatóság az eljárást a Szabs. tv. előírásainak megtartásával folytatta le, a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg. A cselekmény minősítése a jogszabályi előírásoknak megfelelt. A bíróság álláspontja szerint azonban tévedett a Szabs. Hatóság

a büntetés neme és mértéke tekintetében. A bíróság enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy az eljárás alá vont személyt a megelőző két éven belül nem marasztalták el szabálysértés miatt, az elkövetés körülményeit, valamint azt, hogy a rendőrség az eljárás alá vont személy korábbi bejelentése alapján már biztosította a helyszínt. A bíróság álláspontja szerint az eljárás alá vont személy vonatkozásában a figyelmeztetés intézkedés szükséges és egyben elégséges ahhoz, hogy az eljárás alá vont személyt a jövőben szabálysértések elkövetésétől visszatartsa. Ennek eredményeként a bíróság az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az eljárás alá vont személyt figyelmeztetésben részesítette.

- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában sérelmezte a Pesti Központi Kerületi Bíróság által hozott végzést, amely szerinte sérti az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésben elismert békés gyülekezéshez való jogát. Az indítványozó előadta, hogy a helyszínre érkezve észlelte a kordonok felállítását, és ezért egy új, gyors reagálású rendezvényt jelentett be, de a BRFK XIII. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 6.§-ban foglalt bejelentési kötelezettség megszegésére hivatkozva szabálysértést állapított meg.
- [7] Az indítványozó előadta, hogy a 75/2008. (V. 27.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.) a gyors reagálású rendezvényt és a spontán szerveződést mint speciális gyülekezési eseményt definiálja, amelyre természeténél fogva a főszabálytól eltérően más szabályok alkalmazandóak. Gyors reagálásúnak azt a gyülekezést tekinti, amelyet a rendezvényre okot adó esemény miatt rendkívül rövid időn belül lehet csak megtartani, mert a rendezvény későbbi megtartása értelmetlen volna. Ilyen rendezvény esetén a határozat a bejelentési kötelezettséget nem tekintette alaptörvény-ellenesnek, de a testület úgy foglalt állást, hogy a rendezvény a bejelentési kötelezettség megsértéséért nem osztható fel.
- [8] Mindezen indokok alapján az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében biztosított békés gyülekezéshez való jogot.

II.

- [9] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„VIII. cikk (1) Mindenkinek jog van a békés gyülekezéshez.”

- [10] 2. Gytv. érintett rendelkezése:

„6. § A közterületen tartandó rendezvény szervezését a rendezvény helye szerint illetékes rendőrkapitányságnak, Budapesten a Budapesti Rendőrfőkapitányságnak (a továbbiakban: rendőrség) legalább három nappal a rendezvény megtartásának tervezett időpontját megelőzően kell bejelenteni. A bejelentési kötelezettség a rendezvény szervezőjét terheli.”

- [11] 3. Szabs. tv. érintett, az indítvány benyújtásakor hatályos rendelkezései:

„189. § (3) a) Aki a rendezvény szervezésével összefüggő bejelentési kötelezettségét a gyülekezési jogról szóló törvényben erre meghatározott határidő megsértésével teljesíti, szabálysértést követ el.”

„189. § (5) Nem valósul meg szabálysértés a (3) bekezdés a) pontja alapján, ha a gyülekezési jogról szóló törvényben meghatározott határidő megsértésével, de a rendezvény szervezésének megkezdését követően haldéktalanul olyan rendezvény szervezését jelentik be, amelynek célja a résztvevők véleményének egy, a bejelentéshez képest három napon belül, előre nem láthatóan bekövetkezett vagy nyilvánosságra került eseménnyel összefüggő kinyilvánítása.”

III.

- [12] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján Az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt. A panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján az érdemi határozatban is dönthet. Ennek alapján az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.

- [13] Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] Az indítványozó perbeli jogi képviselőjét ellátó jogi képviselő számára a bíróság a végzését 2018. február 13-án kézbesítette, míg az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2018. április 13. napján nyújtotta be az első fokon eljáró bíróságnál, tehát az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a törvényes határidőn belül került sor.
- [15] Az indítvány megfelel az Abtv. 52.§ (1b) bekezdésben előírt követelményeknek. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság 27. §-a szerinti hatáskörét, megjelölte a vizsgálni kért bírósági végzést, és kérte annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában részletesen indokolta alapvető jogának sérelmét.
- [16] A befogadásról való döntéskor az indítvány tartalmi vizsgálata során az Alkotmánybíróság különösen az Abtv. 26–27.§ szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31.§ szerinti feltételeket vizsgálja. Az indítvány vizsgálata során az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg. Jelen eljárásban az indítványozó érintettnek minősül, tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági felülvizsgálati eljárásban kérelmezőként szerepelt. Az indítványozó a Gytv. 9. § (1) bekezdésében biztosított felülvizsgálati eljárásban született bírósági végzés ellen nyújtott be alkotmányjogi panaszt, amely ellen további jogorvoslatnak nincs helye.
- [17] Az Abtv. 29.§-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétsége, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 29. §-ban támasztott feltételnek. A jelen ügyben felmerül annak a kétsége, hogy a Budapesti Központi Kerületi Bíróság jogértelmezése a támadott végzésben alaptörvény-ellenesen korlátozta az indítványozó békés gyülekezéshez való jogát. Az ún. spontán és gyors reagálású gyűlésekkel összefüggésben e jogértelmezés alkotmányossága egyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek is tekinthető. E kérdés megválaszolása csak érdemi vizsgálat keretében lehetséges.

IV.

- [18] Az indítvány nem megalapozott.
- [19] 1. Az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez. Az Alkotmánybíróság a 3/2013. (II. 14.) AB határozatában a gyülekezéshez való alapjog Alkotmányban és Alaptörvényben szabályozott tartalmát illetően megállapította, hogy „[a] 2011. december 31-éig hatályos Alkotmány 62. § (1) bekezdésében a Magyar Köztársaság elismerte a békés gyülekezés jogát és biztosította annak szabad gyakorlását. A 2012. január elsejétől hatályos Alaptörvény mindenki jogát biztosítja a »békés gyülekezéshez«. Bár az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésének szövege kifejezetten nem követeli meg az államtól, hogy az emberek szabad gyülekezését biztosítsa, ez a kötelezettség az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből következik, ez utóbbi rendelkezés ugyanis minden alapvető (ideértve a gyülekezési) jog védelmét az állam elsőrendű kötelezettségévé teszi. Az állam jogalkotó és jogalkalmazó intézményei tehát kötelesek biztosítani, hogy a gyülekezni kívánók élhessenek az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogukkal. Az Alkotmánybíróság ezért továbbra is irányadónak tekinti a korábbi határozataiban foglalt gyülekezési szabadsággal kapcsolatos megállapításokat” {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [38]}.
- [20] A 14/2016. (VII. 18.) AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „a gyülekezési jogot érintően kikristályosodott egy közös európai alkotmányos kultúra, amelynek alapvető elemei megtalálhatók az alkotmánybírósági határozatokban, a Velencei Bizottság és az EBESZ összefoglalóiban, valamint az EJEB döntéseiben. Ezek közös pontjaként a gyülekezési jog egy olyan kiemelt alapjogként került meghatározásra, amely az alkotmányos demokráciák egyik alappillére” {14/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [57]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság ezzel együtt azt is hangsúlyozta, hogy összhangban a 30/1992. (V. 26.) AB határozatban foglaltakkal (ABH 1992, 167, 171.), valamint az ennek alapján megfogalmazott Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével, a gyülekezési jog kiemelt jellege nem jelenti azt, hogy korlátozhatatlan alapjog lenne. Törvényi szinten a gyülekezéshez való jognak több általános korlátja is beazonosítható, és ilyen – időbeli – korlátnak tekinthető

- a Gytv. 6. §-ában előírt bejelentési kötelezettség {vö. 30/2015. (X. 15.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [28]}.
- [22] Az alapjog konkrét korlátozásával összefüggésben az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II. 2.) AB határozatban megállapította, hogy „[a]z Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.” Továbbá „[a] korlátozás gyakorlásakor azonban a jogalkalmazóknak mindig figyelemmel kell lenniük arra is, hogy az alapjogok korlátozására kizárólag az elérni kívánt céllal arányos módon kerülhet sor alkotmányosan. Az arányosság az elérni kívánt cél és az alapjogi korlátozás súlyának mérlegelését kívánja meg, ami azt is jelenti, hogy minél erősebb érvek szólnak egy alapjog védelme mellett, annál körültekintőbben kell eljárni annak korlátozásakor” (3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [21], [23], megerősítette az Abh2., Indokolás [54]).
- [23] A jogalkalmazással kapcsolatosan az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozta, hogy „az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) az Oya Ataman-ügyben a hatóságok számára a gyülekezés során tanúsítandóan előírt tűrési kötelezettséget a Patyi-ügyben a bejelentési eljárásra is kiterjesztette [Lásd: EJEB, *Patyi és mások kontra Magyarország*, (5529/05); 2008. október 7., 43. pont]. Ez az *in dubio pro libertate* elv megfogalmazását jelenti és azt a követelményt fogalmazza meg a jogalkalmazók irányába, hogy a gyülekezések megtételekor a gyülekezési jog minél szélesebb körű biztosítását eredményező döntést hozzanak” {24/2015. (VII. 7.) AB határozat, Indokolás [30]}. Az Abh2. szerint továbbá a „gyülekezési jog minél szélesebb körű biztosítását eredményező döntés meghozatala azt is megköveteli a jogalkalmazóktól, hogy a mérlegelés során lehetőleg a gyülekezési jogukkal élni kívánó személyek számára kedvező döntés hozzanak, tiszteletben tartva az arányosság és a diszkrimináció-mentesség követelményét. [Velencei Bizottság CDL(2012)014rev2, 22. o.]” (megerősítette az Abh2., Indokolás [49]).
- [24] Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben tekintettel volt a Német Szövetségi Alkotmánybíróság gyakorlatára is, amely alkotmányos védelemben részesíti a spontán és a gyors gyülekezéseket (Eilversammlungen) (Vö. Abh1., ABH 2008, 651, 663.). Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a „békés célú spontán gyűlések fogalomkörébe többféle köztéri gyülekezés sorolható. A valóban spontán gyűlések nem előre eltervezett és megszervezett módon jönnek létre, hanem több személy egymástól többé-kevésbé független cselekvése eredményeként. [...] A spontán gyűlésektől megkülönböztethetők azok a szervezett rendezvények, amelyeket a rendezvényre okot adó esemény miatt rendkívül rövid időn belül lehet csak megtartani, mert a rendezvény későbbi megtartása értelmetlen volna” (Abh1., ABH 2008, 651, 663.). Ezen rendezvények esetében az Alkotmánybíróság – az EJEB gyakorlatára utalással – megállapította, hogy a be nem jelentett, de békés célú és lefolyású rendezvények feloszlata sérti a gyülekezési szabadságot (vö. ABh1., ABH 2008 651, 663.).
- [25] Az Alkotmánybíróság a 3099/2015. (V. 26.) AB végzésben azt is hangsúlyozta, hogy „a Gytv. alapján bejelentésre kötelezett békés célú közterületi rendezvények bejelentésének az elmaradása, a Gytv. alapján nem szankcionálható; az adminisztrációs kötelezettség elmulasztása nem vezethet a rendezvény előzetes megtiltására vagy feloszlatására, ugyanakkor olyan törvénysértést jelent, amely egyéb jogkövetkezményt vonhat maga után” {3099/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [26] 2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}.

- [27] A jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró hatóságnak és a bíróságnak az indítványozó által gyors reagálásának tekintett olyan rendezvényt kellett megítélnie, amelynek időpontja, résztvevői és az útvonal jelentős része tekintetében megegyezett az indítványozó által korábban bejelentett és a rendőrség által tudomásul vett rendezvénnyel. A rendőrség az újonnan bejelentett rendezvényt intézményvédelmi okokból ténylegesen biztosította, majd a Szabs. Hatóság a rendezvény bejelentőjét szabálysértési eljárás alá vonta és pénzbírsággal büntette, amit később a bíróság figyelmeztetés intézkedésre változtatott.
- [28] A Szabs. tv. értelmében ugyanakkor, amennyiben a rendezvény résztvevői olyan közéleti eseménnyel összefüggésben kívánják kifejezni a véleményüket békés célú szervezett rendezvény keretében, amelynek kiváltó oka egy, a bejelentéshez képest három napon belül, előre nem láthatóan bekövetkezett vagy nyilvánosságra került esemény, akkor azt a Szabs. tv. 189. § (3) bekezdésnek a) pontjában foglalt szabálysértési jogkövetkezmény mellőzésével tehetik meg. Ezzel összefüggésben a jelen ügyben az indítványozó arra hivatkozott, hogy a rendőrség által alkalmazott kordonos biztosítás három napon belül „nyilvánosságra került eseménynek” minősül, amely miatt az indítványozó szabálysértési felelősségét nem lehetett volna megállapítani.
- [29] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a bejelentési kötelezettség funkcióját éppen a rendezvény biztosításának megvalósításában látta. Az Alkotmánybíróság úgy foglalt állást, hogy „[a] bejelentési kötelezettséget közterületen tartandó rendezvény esetében az indokolja, hogy a hatóságok képesek legyenek biztosítani a gyülekezés lebonyolítását” {13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [47]}. Az Alkotmánybíróság alkotmányos helyzetéből adódóan nem felülbírálati fórumként jár el, pusztán a bírósági értelmezés alkotmányos kereteit adhatja meg, illetve kérheti számon a jogalkalmazókon {vö. 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nincs abban a helyzetben, hogy értékelni tudja azokat a közbiztonsági és közrendvédelmi szempontokat, amelyeket a rendőrségnek az egyedi gyülekezések biztosítása során figyelembe kell vennie. Ebben az értelemben az Alkotmánybíróság nem tudja megítélni azt, hogy a gyülekezés békés jellegének megőrzése érdekében milyen biztonsági intézkedések elrendelésére van szükség, azonban az eljáró jogalkalmazóknak mindig tekintettel kell lenniük a diszkrimináció-mentesség és az arányosság elveire, amelyeket az Abh2. követelményként rögzített (vö. Abh2., Indokolás [49]–[50]). Ahogyan az arányosság elve a tiltó okok alkalmazása esetében is megköveteli azt, hogy a jogalkalmazó ne automatikusan hozzon tiltó határozatot, hanem vegye számításba a tiltásnál enyhébb korlátozások lehetőségét, és e mérlegelésnek ki kell derülnie az indokolásából, úgy igaz ez *per analogiam* a rendezvénybiztosítás során alkalmazott eszközökre is, hiszen azok aránytalan használata a gyülekezés kommunikációs funkcióját korlátozhatja. Az indokolással megfelelően alátámasztott eszközhasználat teszi lehetővé azt, hogy egyensúlyi helyzet álljon elő a békés gyülekezéshez való alapjog és a közbiztonság fenntartásának követelménye között, hiszen „a gyülekezési jog gyakorlása tekintetében a bizonyítási teher mindig a korlátozást előíró hatóság oldalán áll fenn” (Abh2., Indokolás [32]). Ebben a tekintetben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy „a bejelentővel folytatott egyeztetési eljárás során a rendőrségnek meg kell kísérelnie egy kompromisszumos megoldás megtalálását” (Abh2., Indokolás [52]).
- [30] Ezek a megállapítások ugyanakkor nem befolyásolják annak a megállapítását, hogy a jelen ügyben az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az eljáró bíróság az Alkotmánybíróság adta értelmezési kereteket figyelembe vette, és a bejelentett rendezvényt az Abh1. fogalmi rendszerében értelmezte. Mind a bírósági végzés, mind pedig a rendőrségi határozat rámutatott arra, hogy az indítványozó tudatában volt annak, hogy a rendőrség kordonok használatával kívánja biztosítani a rendezvényt. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a rendőrség rendezvénybiztosítási gyakorlata nem minősül olyan „eseménynek”, ami a jelen ügy kontextusában gyors reagálású rendezvényt megalapozhatott volna. Mindez nem jelenti azt, hogy a rendőrség rendezvénybiztosítási gyakorlata ne lenne közügynek tekinthető, hiszen az az alapjog érvényesülésére nagy hatással van. Nem lett volna ugyanakkor a „rendezvény későbbi megtartása értelmetlen” (Abh1., ABH 2008, 651, 663.), amennyiben az eredetileg bejelentett rendezvényt követően az indítványozó a Gytv. 6. §-ának megfelelően bejelent egy, a rendőrség rendezvénybiztosítási gyakorlata ellen tiltakozó gyülekezést.
- [31] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2018. október 16.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czirne Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/813/2018.

• • •